

17.การใช้หนี้บาป (Atonement)

เขียนโดย บรรพต เวชกามา

วันพฤหัสบดีที่ 30 สิงหาคม 2012 เวลา 05:02 น. -

บทเรียนพระคัมภีร์

การใช้หนี้บาป

(Atonement)

เขียนโดย...บรรพต เวชกามา

(ศูนย์พันธกิจอุดรธานี)

การใช้หนี้บาปหมายถึงการที่พระเยซูคริสต์มาตายไถ่โทษบาปของมนุษย์ มนุษย์ทุกคนเป็นคนบาป (มีกิเลส ราคะ ตัณหา) การกระทำของเขาชั่วช้าเลวทรามลงทุกวัน ไม่มีทางที่เขาจะช่วยเหลือตนเองให้หลุดพ้นบาปได้ จะบวชเป็นสมณะชีพราหมณ์ ถือศีลเคร่งครัดปานใดก็ตาม เขาไม่สามารถหลุดพ้นบาปได้

ดังนั้นการใช้หนี้บาปนี้ จึงจะต้องให้มีผู้อื่นที่ไม่ใช่มนุษย์มาเป็นผู้ทำ ผู้นั้นคือ “บุตรมนุษย์” ผู้ซึ่งเป็นพระเจ้าอย่างแท้จริง และเป็นมนุษย์แท้จริง จุดประสงค์ที่พระองค์เข้ามาในโลกนี้ ก็เพื่อจะทำการใช้หนี้บาป

ดังที่พระองค์บอกกับเหล่าศิษย์ของพระองค์ว่า “บุตรมนุษย์จะต้องทนทุกข์ทรมานหลายประการ พวกเขาจะดูหมิ่นเขาและจะเกลียดชังเขา (พระคัมภีร์ภาษาไท

ทยแปลว่า

อาจารย์

”)

จะไม่ยอมรับพระองค์ในที่สุดพระองค์จะต้องถึงถูกประหารชีวิต แต่ในวันที่สามพระองค์จะทรงเป็นขึ้นมาใหม่

” (

มก

8:31)

พระเยซูคริสต์เสด็จเข้ามาในโลกนี้เพื่อตายไถ่ถอนโทษทัณฑ์ของคนบาป พระองค์รู้ว่ามิได้อยู่หนทางเดียวเท่านั้นที่จะช่วยมนุษย์ให้หลุดพ้นบาปได้ นั่นคือ จะต้อง “ชำระค

าของบาป หรือใช้หนี้บาป

”

โดยพระโลหิตของพระองค์ พระองค์รู้ว่าไม่มีทางอื่นนอกจากตายบนไม้กางเขน และหลังโลหิตตออก เพื่อจะใช้หนี้บาปของมวลมนุษยชาติ

ก่อนที่จะถูกนำไปขึ้นศาล พระองค์อธิษฐานว่า “โอพระบิดาของข้าพระองค์ ถ้าเป็นไปได้ขอให้อภัยนี้ เลื่อนพ้นไปจากข้าพระองค์เถิด แต่อย่างไรก็ตาม

อย่าให้เป็นตามใจปรารถนาของข้าพระองค์ แต่ให้เป็นไปตามพระทัยของพระองค์ ” (มธ 26:39)

พระเยซูคริสต์เสด็จเข้ามาในโลกนี้ เพื่อใช้หนี้บาปของโลกนี้ ในความตายของพระองค์บนกางเขน

มีคำถามว่า จำเป็นไหมที่พระเยซูจะต้องมาในโลกนี้เพื่อตายไถ่โทษบาป คำตอบก็คือ “ไม่จำเป็น” พระเจ้าไม่ได้เป็นหนี้มนุษย์

ไม่มีความจำเป็นอันใดที่จะมาไถ่โทษบาปมนุษย์ แต่เพราะพระองค์เป็นพระเจ้าแห่ง

พรหมวิหารสี่ อันได้แก่ เมตตา กรุณา มุทิตา อุเบกขา

(

พระคัมภีร์ภาษาไทยแปลว่า

“

ความรัก

”)

พรหมวิหารสี่

นั้นบังคับให้พระเยซูคริสต์สมัครใจเข้ามาในโลก เพื่อไถ่โทษให้มนุษย์หลุดพ้นบาป

นี่แหละเรียกว่า พระคุณ ไม่จำเป็นที่พระองค์จะมา แต่สำหรับมนุษย์แล้ว จำเป็นมากสำหรับเขา ที่จะให้พระเยซูคริสต์มาเพื่อเขา ถ้าไม่เช่นนั้น

ไม่มีทางที่จะหลุดพ้นได้เลย

ถ้าไม่มีพระเยซูคริสต์ จะไม่มีการยกโทษบาป และมนุษย์ไม่มีทางที่จะหลุดพ้นบาปได้เลย พระเจ้าทรงเป็นพรหมวิหารสี่ เป็นผู้ยุติธรรม และบริสุทธิ์

พระองค์ไม่สามารถช่วยมนุษย์ให้หลุดพ้นโดยไม่ได้ทำอะไรกับความบาปเลย เพราะมนุษย์เป็นคนบาป ความยุติธรรม และความบริสุทธิ์ของพระองค์นั้นแหละ

บังคับให้พระองค์จะต้องลงโทษคนบาป

ดังนั้น แทนที่พระเจ้าจะลงโทษมนุษย์ แต่พระองค์ลงโทษพระเยซูผู้มารับโทษทัณฑ์ของมนุษย์ โดยการตายบนกางเขนเพื่อไถ่บาป การตายของพระองค์บนกางเขนนี้เอง

เป็นการใช้หนี้บาป

การตายของพระเยซูคริสต์บนกางเขนนั้น เป็นจุดเน้นของพระคัมภีร์ การใช้หนี้บาปมาจากพระเจ้า การใช้หนี้บาป เป็นการสำแดงพรหมวิหารสี่ของพระเจ้า

การตายของพระเยซูคริสต์บนกางเขน เป็นการตายเพื่อไถ่บาป พระองค์ล้างบาปหรือใช้หนี้บาปของเราบนกางเขนตลอดไป

พระเยซูคริสต์ทรงมีพรหมวิหารสี่ ต่อเรา และสละพระองค์เองเพื่อเป็นเครื่องบูชาไถ่บาปของเราทั้งหลาย ความตายของพระองค์เป็นการทนทุกข์ทรมานจนกระทั่งตายเพื่อเรา พระองค์ตายทุกๆที่ไม่ควรตาย พระองค์เป็นตัวแทนของเรา เมื่อเราเชื่อฟังในพระองค์ เราจึงไม่ต้องตาย เพราะพระองค์ตายแทนเราแล้ว

พระเยซูคริสต์สละพระองค์เองเพื่อเป็นเครื่องบูชาไถ่บาปคนทั้งปวง ดังที่เปาโลกล่าวว่า “ผู้ทรงประทานพระองค์เองเป็นค่าไถ่สำหรับคนทั้งปวง เหตุการณ์นี้เป็นพยานในเวลาอันเหมาะสม” (1 ทธ 2:6)

เพราะเราเป็นคนบาป เป็นหนี้ความบาปอยู่กับพระเจ้า พระเยซูจึงได้มาใช้หนี้บาปแทนเรา ตายแทนเรา แทนที่พระเจ้าจะปรับโทษเรา พระองค์ก็ปรับโทษพระเยซูคริสต์ ในความตายของพระองค์บนกางเขน ความตายของพระองค์บนกางเขนนั่น นำเราให้พ้นจากการแสวงหาของธรรมบัญญัติ ความบาป เนื้อหนังที่บาป พระพิโรธของพระเจ้า พระอาชญาของพระเจ้า ความตาย การการทรมานในนรกภูมิ การใช้หนี้บาป ทำให้เราพ้นจากสิ่งดังกล่าวนี้

ในสมัยพระคัมภีร์เดิม ระบบการบูชาไถ่บาป จะมีการฆ่าสัตว์ และนำเลือดสัตว์นั้นเข้าไปในพระที่นั่งงูรณา ซึ่งอยู่ในพระวิหาร เป็นห้องที่บริสุทธิ์ที่สุด การถวายสัตว์บูชานี้ เป็นการถวายบูชาไถ่บาปของประชาชาติ สัตว์ที่จะนำมาเป็นเครื่องบูชา นี้ จะต้องเป็นสัตว์ที่ไม่มีมลทิน ไม่มีจุดดำ

คำว่า “ใช้หนี้บาป” หรือ “ลบบาป” นี้ ภาษาฮีบรูใช้ว่า “คาฟาร์” (kaphar) ซึ่งมีความหมายว่า “ปกคลุม” เลือดของสัตว์จะปกคลุมความผิดบาปของมนุษย์ “เพราะว่าเลือดโคผู้และเลือดแพะไม่สามารถชำระบาปให้หมดสิ้นไปได้”

” (

ฮบ

10:4)

ความบาปที่ปกคลุมด้วยเลือดของสัตว์บูชาเหล่านี้จะได้รับการลบให้หมดสิ้น หรือใช้หนี้บาปให้หมดสิ้น เมื่อพระเยซูคริสต์มาบนกางเขน ฤทธิ์อำนาจแห่งพระโลหิตของพระเยซูจะมีผลทำให้ความบาปทั้งที่มีในอดีต ปัจจุบัน และอนาคตหมดไป การชำระบาปของพระองค์นี้ชำระให้หมดมลทินตลอดไป

มีแต่พระโลหิตของพระเยซูเท่านั้นที่ใช้หนี้บาปได้

ความบาปของมนุษย์นี้ ไม่มีวิธีอื่นที่จะลบออกได้ มีแต่พระโลหิตของพระเยซูคริสต์เท่านั้นที่ลบออกได้ พระคัมภีร์กล่าวอย่างชัดเจนว่า ถ้าปราศจากพระโลหิตของพระเยซูแล้ว จะไม่มีกรายกบาป หรือภัยบาป เราจะทำอย่างไรก็ไม่เกี่ยว เราจะสวดอ่อนน้อน สารภาพยอมรับผิด เสียใจในความผิดบาปที่ได้กระทำลงไปแล้ว กระทำดีต่างๆ และปฏิบัติตามกฎของชุมชนของพระเจ้า เป็นสมาชิกที่ดีของชุมชนของพระเจ้า ก็ไม่สามารถทำให้เราพ้นจากบาปได้

พระโลหิตของพระเยซูคริสต์เท่านั้นที่สามารถลบความบาปได้ ทั้งในอดีต ปัจจุบัน และอนาคต ดังที่ยอห์นผู้ให้พื้มน้ำกล่าวว่า “จงดูพระผู้เป็นลูกแกะ (พระคัมภีร์ภาค
ชาไทยแปลว่า

“

พระเมษโปดก

”)

ของพระเจ้า

ผู้ทรงรับความผิดบาปของโลกไปเสีย

” (

ยอห์น

1:29)

“ความจริงนั้นตามพระบัญญัติคือว่า เกือบทุกสิ่งจะบริสุทธิ์เพราะโลหิต และถ้าไม่มีโลหิตไหลออกแล้วก็จะไม่มีการอภัยบาปเลย” (ฮบ 9:22)

การบูชาไถ่บาปในพระคัมภีร์เดิม

“เพราะว่าชีวิตของเนื้อหนังอยู่ในเลือด เราได้ให้เลือดแก่เจ้าเพื่อใช้บนแท่น เพื่อจะทำการลบมลทินบาปแห่งวิญญาณจิตของเจ้า
เพราะว่าโลหิตเป็นสิ่งที่ทำการลบมลทินบาป ด้วยชีวิตเป็นเหตุ” (ลนต 17:11)

“แต่เลือดที่บ้านที่เจ้าทั้งหลายอยู่นั้น จะเป็นหมายสำคัญสำหรับเจ้า เมื่อเราเห็นเลือดนั้น เราจะผ่านเว้นเจ้าทั้งหลายไป จะไม่มีภัยพิบัติเกิดแก่เจ้า
ขณะที่เราประหารชาวอียิปต์ ” (อพย 12:13)

“เพราะพระเจ้าจะเสด็จผ่านไปเมื่อทรงเห็นเลือดที่ไม่ประทุข้างบน และที่ไว้วงกบประตูทั้งสองข้าง พระเจ้าจะทรงผ่านเว้นประตูนั้น
ไม่ทรงยอมให้ผู้สังหารเข้าไปในบ้านท่าน เพื่อจะประหารท่าน ” (อพย 12:23)

“โมเสสก็เอาเลือดพรมประชาชนและกล่าวว่า “นี่เป็นเลือดแห่งพันธสัญญา ซึ่งพระเจ้ากระทำกับเจ้าตามพระวจนะเหล่านี้” (อพย 24:8)

“ให้อาโรนทำการบูชาไถ่บาปที่เชิงอนปีละหน ให้เขาทำการลบมลทินแห่งนั้นปีละหนด้วยเลือดของเครื่องบูชาไถ่บาปลบมลทินตลอดชั่วชาติพันธุ์ของเจ้า
แท่นนั้นจะบริสุทธิ์ที่สุดแต่พระเจ้า ” (อพย 30:10)

“แล้วอาโรนจะฆ่าแกะแพะอันเป็นเครื่องบูชาไถ่บาปสำหรับประชาชน และนำเลือดแพะเข้าไปภายในม่าน และเอาเลือดแพะไปกระทำเช่นเดียวกับพระทำเลือดวัวคือประพรมบนพระที่นั่งกรุณาและที่ข้างหน้าพระที่นั่งกรุณา

” (

ลนต

16:15)

“เหตุฉะนั้นแม้พันธสัญญาเดิมก็ไม่ได้ทรงตั้งขึ้นไว้โดยปราศจากเลือด เพราะว่าเมื่อโมเสสประกาศบัญญัติทุกข้อแก่บรรดาประชาชนแล้ว ท่านก็เอาเลือดลูกโคเลือดแพะกับน้ำและอาซนแกะสีแดงและต้นหุสุมมาประพรมหนังสือม้วนนั้นและคนทั้งปวงด้วย ท่านได้กล่าวว่า นี่คือเลือดแห่งพันธสัญญาซึ่งพระเจ้าทรงบัญญัติไว้แก่เจ้าทั้งหลาย แล้วท่านก็เอา เลือดประพรมเต็มทั่วกับเครื่องใช้ทุกชนิดในพิธีนมัสการนั้นเช่นเดียวกัน” (ฮบ 9:18-21)

การบูชาไถ่บาปในพระคัมภีร์ใหม่

“แล้วพระองค์ตรัสแก่เขาว่า “นี่เป็นโลหิตของเราอันเป็นโลหิตแห่งพันธสัญญา ซึ่งต้องหลั่งออกเพื่อคนเป็นอันมาก” (มก 14:24)

“เพราะเหตุนั้นเมื่อเราถูกชำระให้เป็นคนบุญแล้ว โดยพระโลหิตของพระองค์ ยิ่งกว่านั้นเราจะพ้นจากพระอาชญาของพระเจ้าโดยพระองค์” (รม 5:9)

“ในพระเยซูนั้นเราได้รับการไถ่บาปโดยพระโลหิตของพระองค์ คือได้รับการอภัยโทษบาปของเราโดยพระกรุณาอันอุดมของพระองค์” (อฟ 1:7)

“และโดยพระองค์ ให้สิ่งสารพัดกลับคืนดีกับพระเจ้า ไม่ว่าสิ่งนั้นจะอยู่ในแผ่นดินโลกหรือในสวรรค์ พระองค์ทรงทำให้มีสันติภาพด้วยพระโลหิตแห่งกางเขนของพระองค์

” (คส 1:

20)

“แต่ในห้องที่สองนั้นมีมหาบริสุทธิ์ผู้เดียวเท่านั้นที่เข้าไปได้ปีละครั้ง และต้องนำเลือดเข้าไปถวายเพื่อตัวเอง และเพื่อความผิดโดยไม่เจตนาของประชาชนด้วย” (ฮบ 9:7)

“พระองค์เสด็จเข้าไปในวิสุทธิสถานเพียงครั้งเดียวเท่านั้น และพระองค์ไม่ได้ทรงนำเลือดแพะและเลือดลูกวัวเข้าไป แต่ทรงนำพระโลหิตของพระองค์เองเข้าไป และทรงสำเร็จการไถ่บาปชั่วนี้รันดร์

” (

ฮบ

9:12)

“เพราะเลือดโคผู้และเลือดแพะไม่สามารถชำระบาปให้หมดสิ้นไปได้” (ฮบ 10:4)

“เหตุฉะนั้นพี่น้องทั้งหลาย เมื่อเรามีใจกล้าที่จะเข้าไปสู่สถานศักดิ์สิทธิ์โดยพระโลหิตของพระเยซู ตามทางใหม่และเป็นทางที่มีชีวิต ซึ่งพระองค์ได้ทรงเปิดออกให้เราผ่านเขาไปทางมานั้น คือทางพระกายของพระองค์

” (

ฮบ

10:19-20)

“ท่านทั้งหลายคิดว่าคนที่เหยียบบ่าพระบุตรของพระเจ้า และดูหมิ่นพระโลหิตแห่งพันธสัญญา ซึ่งชำระเขาให้บริสุทธิ์เป็นสิ่งที่ชั่วช้า และขัดขืนพระธรรม ผู้ทรงพระคุณนั้น ควรจะถูกลงโทษมากกว่าคนเหล่านั้นสักเท่าใด

” (

ฮบ

10:29)

“เหตุฉะนั้นพระเยซูก็ได้ทรงทนทุกข์ทรมานภายนอกประตูนครเช่นเดียวกันเพื่อทรงชำระประชาชนให้บริสุทธิ์ด้วยพระโลหิตของพระองค์เอง” (ฮบ 13:12)

“ขอพระเจ้าแห่งสันติภาพ ผู้ทรงบันดาลให้พระเยซูเจ้าของเราเป็นขึ้นมาจากความตาย คือผู้ทรงเป็นผู้เลี้ยงแกะที่ดีเลิศ โดยโลหิตแห่งพันธสัญญานิรันดร์นั้นทรงกระทำให้ท่านทั้งหลายมีทุกสิ่งที่ดี เพื่อให้ปฏิบัติตามพระทัยพระองค์ และทรงทำงานให้ท่านทั้งหลายให้เกิดผลเป็นที่ชอบในสายตาของพระองค์ โดยพระเยซูคริสต์

ขอสง่าราศีจงมีแด่พระองค์สืบๆ ไปเป็นนิตย์ สาธุ

” (

ฮบ

13:20-21)

“และจากพระเยซูคริสต์ผู้ทรงเป็นพยานที่ซื่อสัตย์ และทรงเป็นผู้แรกที่ได้อิสรภาพจากความตาย และผู้ทรงครอบครองกษัตริย์ทั้งปวงในโลก แต่พระองค์ผู้ทรงมีพรหมวิหารสี่ เราทั้งหลายและได้

ทรงปลดปล่อยบาปของเราด้วยพระโลหิตของพระองค์

” (

วิว

1:5)

“ซึ่งเป็นผู้ที่พระเจ้าพระบิดาได้ทรงเลือกและทรงกำหนดไว้แล้ว และพระธรรม ได้ทรงชำระแล้ว เพื่อให้มีความนอบน้อมเชื่อฟังพระเยซูคริสต์ และให้ได้รับการประพรมด้วย

พระโลหิตของพระองค์

ขอพระคุณและสันติสภาพจงเกิดทั่วคุณแก่ท่านทั้งหลายด้วยเถิด

” (1

ปต

1:2)

“ท่านรู้ว่าพระองค์ได้ทรงไถ่ท่านทั้งหลายจากการประพฤติดันหาสาระมิได้ ซึ่งท่านได้รับต่อจากบรรพบุรุษของท่านมิใช่ได้ด้วยสิ่งที่มีค่าเสียได้ เช่นเงินและทอง แต่ทรงไถ่ด้วย พระโลหิตประเสริฐของพระคริสต์ดั่งเลือดลูกแกะที่ปราศจากตำหนิหรือจุดด่าง” (1 ปต 1:18-19)

“แต่ถ้าเราดำเนินอยู่ในความสว่างเหมือนอย่างพระองค์ทรงสถิตในความสว่างเราก็ร่วมสามัคคีธรรมซึ่งกันและกัน และพระโลหิตของพระเยซูคริสต์พระบุตรของพระองค์ก็ชำระเราทั้งหลายให้ปราศจากบาปทั้งสิ้น

” (1

ยน

1:7)

“และเขาทั้งหลายก็ร้องเพลงใหม่ว่าดังนี้ “พระองค์ทรงเป็นผู้ที่สมควรจะทรงรับม้วนหนังสือและแกะตราม้วนหนังสือนั้นออก เราว่าพระองค์ทรงถูกฆ่าให้ตายแล้ว และด้วย พระโลหิตของพระองค์นั้นพระองค์ได้ทรงไถ่คนทุกเผ่า ทุกภาษาทุกชาติและทุกประเทศเพื่อถวายแด่พระเจ้า” (วิว 5

:9)

การทนทุกข์ทรมาน และการตายของพระเยซูคริสต์เจ้า

พระเยซูคริสต์ยอมสละพระองค์ทนทุกข์ทรมาน และตายเพื่อจะใช้หนี้บาปของเราทั้งหลาย การทนทุกข์ทรมานของพระองค์มีทั้งทางด้านร่างกายและจิตใจ พระองค์มีประสบการณ์เกี่ยวกับความเจ็บปวดที่ทรมานโหดร้ายที่สุด ก่อนที่จะพบกับความตายบนกางเขน ซึ่งเป็นภาระลงโทษที่โหดร้ายมากที่สุดที่เกิดจากการกระทำของมนุษย์

ความเจ็บปวดด้านจิตใจของพระองค์มีมากมาย จนคนธรรมดาอย่างเราไม่สามารถทนได้ ความจริงแล้ว พระองค์ทรงเกลียดชังความบาปมากกว่าทุกสิ่งทุกอย่าง แต่พระองค์กลับถูกตราหน้าว่าเป็นคนบาป โดยการถูกจับตรึงบนกางเขนเหมือนดังว่า พระองค์เป็นคนบาปหนาสาหัสที่สุดคนหนึ่งในโลก

พระองค์ทรงกำจัดความบาปของคนในโลกนี้ในความตายของพระองค์บนกางเขน การกระทำเช่นนี้ไม่มีมนุษย์คนใดที่จะสามารถทำได้ คนอื่นๆที่ถูกตรึงบนกางเขนนั้น ถูกตรึงเพราะความผิดของตนเอง แต่พระเยซูคริสต์เจ้าถูกตรึงเพราะความผิดบาปของคนอื่น พระเจ้าปรับโทษความบาปของมนุษย์ทุกคนในความตายของพระองค์ พระเจ้าได้ตัดความสัมพันธ์ระหว่างพระองค์คือพระบิดา กับพระเยซูคริสต์อย่างสิ้นเชิง พระเจ้าได้ทอดทิ้งพระเยซูคริสต์ไว้ในแดนคนตาย การปรับโทษครั้งนี้เป็นครั้งเดียวสำหรับคนเป็นอันมาก

พระเยซูคริสต์ทรงรับน้ำหนักราบของมนุษย์ในความตายของพระองค์บนกางเขน โดยความตายบนกางเขนนั้น ทำให้พระพิโรธของพระเจ้าที่มีต่อมนุษย์นั้นสิ้นสุดลง เพราะได้ลงโทษแล้ว ได้ปรับโทษแล้ว การตายของพระเยซูคริสต์ได้รับการกล่าวขานถึงทั้งในพระคัมภีร์เดิมและพระคัมภีร์ใหม่ดังนี้

พระคัมภีร์เดิมได้ทำนายถึงการตายของพระเยซู

“ท่านได้ถูกมนุษย์ดูหมิ่นและทอดทิ้ง เป็นคนที่รับความเจ็บปวดและคุ้นเคยกับความเจ็บไข้ และดังผู้หนึ่งซึ่งคนทนมองดูไม่ได้ ท่านถูกดูหมิ่นและเราทั้งหลายไม่ได้นับถือท่าน แม้ที่เดียวท่านได้แบกความเจ็บไข้ของเราทั้งหลาย และหอบความเจ็บปวดของเราไป กระนั้นเราทั้งหลายก็ยังถือว่าท่านถูกตี คือพระเจ้าทรงโยยตีและข่มใจ ” (อสย 53:3-5)

“...เพราะท่านเทวัญญาณจิตของท่านถึงความมรณะ และถูกนับเข้ากับคนทรยศ ถึงกระนั้นท่านก็แบกบาปของคนเป็นอันมาก และทำการอ่อนน้อมเพื่อผู้ทรยศ” (อสย 53:12)

การตายของพระเยซูในพระคัมภีร์ใหม่

“ครั้นประมาณบ่ายสามโมง พระเยซูทรงร้องเสียดังว่า “เอลี เอลี ลามาสะบักธานี” แปลว่า “พระเจ้าของข้าพระองค์ พระเจ้าของข้าพระองค์ ไฉนทรงทอดทิ้งข้าพระองค์เสีย ” (มธ 27:46)

“เพราะว่าพระเจ้าได้ทรงกระทำพระองค์ผู้ไม่มีบาปให้บาป เพราะเห็นแก่เรา เพื่อเราจะได้เป็นคนบุญของพระเจ้าทางพระองค์” (2 คร 5:21)

“พระคริสต์ทรงให้เราพ้นความแข็งแรงแห่งธรรมบัญญัติโดยการที่พระองค์ทรงยอมถูกแข็งแรงเพื่อเรา เพราะพระคัมภีร์เขียนไว้ว่า
ทุกคนที่ต้องถูกแขวนไว้บนต้นไม้ไม่ต้องถูกสาปแช่ง ” (กท 3:13)

“พระคริสต์ก็ฉะนั้น คือพระองค์ทรงถวายพระองค์เองเป็นเครื่องบูชาครั้งเดียว เพื่อจะได้ทรงแบกบาปของคนเป็นอันมากไว้ พระองค์จะทรงปรากฏเป็นครั้งที่สอง มิใช่เพื่อกำจัดบาป แต่เพื่อช่วยบรรดาผู้ที่รอคอยพระองค์ด้วยใจจดจ่อให้ได้รับความหลุดพ้น ” (ฮบ 9:28)

“พระองค์ได้ทรงรับแบกบาปของเราไว้ในพระกายของพระองค์ที่ต้นไม้นั้นเพื่อเราทั้งหลายจะได้ตายจากบาปได้ และดำเนินชีวิตตามคลองธรรม

เขียนโดย บรรพต เวชกามา

วันพฤหัสบดีที่ 30 สิงหาคม 2012 เวลา 05:02 น. -

ด้วยบาดแผลของพระองค์ ท่านทั้งหลายจึงได้รับการรักษาให้หาย ” (1 ปต 2:24)

ด้วยเหตุดังกล่าว พระเจ้าจึงได้อวตาร (Incarnation) ลงมาเกิดเป็นมนุษย์ เพื่อจะเป็นเครื่องบูชาไถ่บาป หรือลบบาปออกจากเขาทั้งหลาย การตายของพระเยซูนั้น เป็นการตายเพื่อไถ่บาปของมวลมนุษยชาติ ใครก็ตามที่ยอมกลับใจใหม่เชื่อในพระองค์ เขาจะหลุดพ้นจากค่าของบาป จะไม่เป็นหนี้พระองค์อีกต่อไป แต่ใครก็ตามที่ไม่ยอมเชื่อในพระองค์ เขาก็จะเป็นหนี้ค่าบาปต่อพระเจ้าอยู่ร่ำไป ดังนั้น มีทางเดียวเท่านั้นที่มนุษย์จะหลุดพ้นจากบาปกรรม นั่นคือเชื่อฟังอาศัยวางใจในพระเจ้า หรือการกระทำของพระเยซูเพื่อเรา

เขียนโดย Banpote Wetchgama (ศูนย์พันธกิจอุดรธานี)